

Особливості агротехніки

На плантаціях обліпиху висаджують за схемою 4 × 1,5–2,0 м, розміщуючи в кожному третьому ряду чоловічі рослини по одному через кожні п'ять жіночих. У аматорському садку висаджують одну або для підстрахування дві чоловічі рослини (щоб не займати багато місця – в одну посадкову яму), а біля них жіночі. Продуктивний період насаджень складає 10–15 років. Завдяки кореневій порості відбувається природне оновлення плантацій і, відповідно, загальна тривалість їхнього існування збільшується.

Заглиблення саджанців під час садіння сприяє утворенню додаткових коренів. Ґрунт в саду обробляють неглибоко, щоб не травмувати кореневу систему. Формують у кущовій або деревоподібній формі, в останньому випадку слідкують, щоб кущ не розвалювався під вагою врожаю плодів. Для стабільного плодоношення обрізуванням крони стимулюють утворення сильних однорічних пагонів, на яких формується урожай. Регулярно здійснюють санітарне обрізування для видалення сухих, поламаних та хворих гілок. Зрізи заростають повільно, їх треба робити без обдирання. Кореневу порось, якщо вона не потрібна для заміни старих рослин, вирізують. Для збереження і подовження продуктивного періоду з 5–7 року починають омолодження. Кущі омолоджують на трирічну деревину із залишенням бокової гілки в мутовці.

Вертицельозне зів'янення сильно проявляється в перші роки плодоношення. Влітку листки починають жовтіти й опадати, плоди набувають передчасного забарвлення, кора червоніє і розтріскується. Упродовж одного-двох років уражене дерево частково або повністю гине. Такі рослини необхідно видаляти з саду і спалювати. Найчастіше хвороба проявляється на щільних ґрунтах, чорноземах. Головний спосіб попередження хвороби – вирощування стійких сортів, наприклад 'Орендж Револушн'.